

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, declarat de către inculpatul

Muntean Grigore Vladimir, născut la 24 ianuarie 1992, originar din s.Onișcani, r-nul Șoldănești, domiciliat în or.Dondușeni, str.Kirov 68.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.12.2014 -18.11.2014,
2. Instanța de apel: 10.12.2015 -04.11.2015,
3. Instanța de recurs: 21.12.2015 -03.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 18 noiembrie 2014, Muntean Grigore a fost condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 6 ani închisoare; în baza art.187 alin.(2) lit.d), e), f) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amendă.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a părților vătămate Tomulescu Dumitru, Pădure Vitalii și Sidorencu Victor a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța în procedura civilă.

Prin sentința dată a fost condamnată și Boicu Irina, în privința căreia hotărîrile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Muntean Grigore împreună cu Boicu Irina, în perioada 31 august 2013-02 septembrie 2013, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă cu Cojocaru Petru, care a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 06 februarie 2013, au pătruns în gospodăria lui Tomulescu Dumitru situată în or.Dondușeni, str.Kirov 63, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzîndu-i acestuia o daună materială considerabilă care au fost estimată de partea vătămată în valoare totală de 80842 lei.

Tot el, în perioada 28 iulie 2013 - 05 august 2013, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria lui Pădure Vitalii situată în or.Dondușeni, str.Calinin 71, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă de model „ARDIS”, astfel cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 1000 lei.

Tot el, la 13 iulie 2013, ora 01.00, aflîndu-se în ospeție la Sidorencu Victor în s.Cimișeni, r-nul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a sustras pe ascuns din locuința acestuia bani în sumă de 1200 lei, o scurtă din piele cu costul de 600 lei, care aparțineau lui Sidorencu Victor; un portmoneu cu costul de 30 lei, în care se aflau 500 lei,

două telefoane mobile de model „ Unite 3 G” cu costul fiecăruia a câte 600 lei, un telefon mobil de model „ Nokia 2100” cu costul de 420 lei, o scurtă din piele pentru bărbați cu costul de 650 lei, o geantă cu costul de 150 lei, o vestă de sport pentru bărbați cu costul de 300 lei, care aparțineau lui Sidorencu Mihail; o geantă de 250 lei, o pereche de crose pentru bărbați „Adidas” cu costul de 350 lei și o pereche de pantofi pentru bărbați cu costul de 400 lei, care aparțineau lui Ivanov Vitalie.

Tot el, la 03 martie 2014, ora 22:00, acționînd din interes material, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în locuința lui Cojuhari Vasile și Auz Maria, amplasată pe str.Kirov nr.25, or.Dondușeni, unde i-a aplicat lui Cojuhari Vasile câteva lovituri cu pumnii și cu un baston din lemn în diferite regiuni ale corpului, iar lui Maria Auz o lovitură cu pumnul în regiunea feții, concomitent amenințînd-o pe aceasta cu violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, după care, folosindu-se de faptul că a plasat părțile vătămate într-o stare puternică de frică și stres, a sustras în mod deschis din casa lor bani în sumă de 438 lei, astfel cauzîndu-le o daună materială în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul N.Suveică în numele inculpatului și inculpatul G.Muntean, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței în latura pedepsei aplicate inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui G.Muntean să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.186 alin.(4) Cod penal de 6 ani închisoare, în baza art.187 alin.(2) lit.d), e), f) Cod penal de 6 ani închisoare cu amendă în mărime de 600 u.c., iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare cu amendă în mărime de 600 u.c., în penitenciar de tip semiînchis, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă în coraport cu natura faptelor social-periculoase săvîrșite de el, de persoana acestuia, motivul și rolul lui în săvîrșirea infracțiunilor, comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, și pedeapsa aplicată nu va restabili echitatea socială și nu va atinge scopul pedepsei penale;

- avocatul N.Suveică în numele inculpatului, casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art.186 alin.(4) Cod penal pe învinuirea înaintată pe episodul sustragerii bunurilor de la partea vătămată D.Tomulescu, pe motiv că nu au fost prezentate probe care ar dovedi vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii date; aplicarea unei pedepse mai blînde pe art.186 alin.(2) lit.c), d), art.186 alin.(2) lit.d) și art.187 alin.(2) lit.d), e), f) Cod penal, pe episoadele în care inculpatul și-a recunoscut vina, a colaborat cu organele de drept la descoperirea infracțiunilor date și se căiește sincer de cele comise; respingerea acțiunii civile a părții vătămate D.Tomulescu; declarațiile martorului P.Cojocarur urmau să fie apreciate critic, deoarece sunt contradictorii, acestea fiind modificate de mai multe ori pe parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată, și aceste contradicții nu au fost înlăturate, urmînd să fie interpretate în favoarea inculpatului;

- inculpatul G.Muntean, casarea sentinței cu emiterea unei hotărîri de achitare în baza art.186 alin.(4) Cod penal pe episodul sustragerii bunurilor de la partea vătămată D.Tomulescu, invocînd că dînsul nu a comis infracțiunea dată, iar declarațiile martorului P.Cojocarur urmează a fi apreciate critic, acestea fiind doar niște presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului S.Vizniuc, a avocatului N.Suveică în numele inculpatului și a inculpatului G.Muntean.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al

pertinenței, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului G.Muntean în săvârșirea infracțiunilor imputate, care se confirmă prin probele cercetate în instanțele de fond, acțiunile acestuia fiind just încadrate în prevederile art.186 alin.(4) Cod penal – sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzare de daune în proporții mari și art.187 alin.(2) lit.d), e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, precum și amenințarea aplicării unei asemenea violențe, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

La fel, instanța a menționat că argumentele părții apărării, precum că inculpatul nu a comis sustragerea bunurilor de la partea vătămată D.Tomulescu, că declarațiile martorului P.Cojocar date în acest sens urmează a fi apreciate critic, fiind dubioase, nu pot fi reținute, apreciindu-le ca un mijloc de apărare a acestuia în scopul evitării răspunderii penale, deoarece declarațiile martorului dat sînt confirmate prin alte probe, care incontestabil demonstrează participarea lui G.Muntean la comiterea sustragerii bunurilor de la partea vătămată D.Tomulescu, și anume procesele-verbale de cercetare la fața locului și fototabelul din 02.09.2013 - a gospodăriei lui D.Tomulescu și a lui I.Boicu, de cercetare de examinare a obiectelor; de audiere a martorului I.Tomulescu din 05.06.2014, care a declarat că împreună cu colaboratorii de poliție a fost în gospodăria lui I.Boicu de unde au fost ridicate o parte din bunurile sustrate din casa lor, de audiere a bănuitului G.Muntean din 24.09.2013, de audiere a martorilor I.Boicu din 02.09.2013 și P.Cojocar.

Prin urmare, instanța de apel, reieșind din probele administrate și prezentate de partea acuzării, a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea sustragerii bunurilor de la partea vătămată D.Tomulescu în valoare totală de 80842 lei cert a fost dovedită, considerînd argumentele părții apărării la acest capitol nefondate.

Instanța a constatat că la stabilirea pedepsei inculpatului G.Muntean, prima instanță, a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 70, 72, 75 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunilor, persoana inculpatului, care anterior a fost în conflict cu legea penală, recunoașterea parțială a vinovăției, căința sinceră pe episoadele furtului și jafului de la părțile vătămate V.Pădure, V.Sidorenco, V.Ivanov, că are la întreținere doi copii minori, astfel just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea pedepsei privative de libertate, fără aplicarea pedepsei complementare.

5. Împotriva hotărîrii menționate a declarat recurs ordinar inculpatul G.Muntean care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărîri, prin care dînsul să fie achitat pe art.186 alin.(4) Cod penal, pe episodul furtului din gospodăria lui D.Tomulescu, pe motiv că el nu a comis infracțiunea dată, lipsesc probe ce ar dovedi cu certitudine vinovăția lui în cele imputate, învinuirea fiind bazată pe presupuneri; partea vătămată D.Tomulescu a declarat că nu-l cunoaște și presupune că I.Boicu împreună cu el au fost cei care au sustras lucrurile; instanța nu a luat în considerație raportul de expertiză dactiloscopică; totodată solicită aplicarea unei pedepse mai blînde pentru infracțiunea comisă în baza art.187 alin.(2) lit.d), e), f) Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin

care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînsul consideră că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal și instanțele i-au aplicat o pedeapsă prea aspră pe art.187 alin.(2) Cod penal, temeiuri prevăzute la art.427 alin.(1) pct.8) și 10) Cod de procedură penală.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești.

După cum rezultă din conținutul recursului, inculpatul nu este de acord cu condamnarea sa în baza art.186 alin.(4) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lui în săvîrșirea furtului din gospodăria lui D.Tomulescu, afirmînd că dînsul nu a participat la comiterea infracțiunii date.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, părțile vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția lui G.Muntean în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal pe deplin a fost dovedită, astfel cum a fost dovedită și vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile parțiale ale inculpatului, a părților vătămate D.Tomulescu, V.Cojuhari, M.Auz, V.Pădure, V.Sidorenco, a martorilor I.Boicu, I.Tomulescu, M.Sidorenco și actelecauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic din 02.09.2013, 04.03.2014, de examinare a bunurilor materiale ridicate din gospodăria lui I.Boicu și tabelul fotografic din 02.09.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr.63-64 din 05.03.2014, care sînt amănunțit descrise în decizia instanței și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Argumentele recurentului, precum că declarațiile părții vătămate D.Tomulescu, care a indicat că pe el nu-l cunoaște, însă consideră că I.Boicu împreună cu dînsul a pătruns în gospodăria lui și au sustras bunurile în valoare de 80842 lei, sunt doar niște presupuneri, nu pot fi reținute, deoarece vinovăția lui este dovedită pe deplin prin probele administrate în cauză, printre care și declarațiile lui P.Cojocar, care a fost condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 06.02.2014, potrivit cărora furtul din gospodăria părții vătămate D.Tomulescu a fost săvîrșit de el împreună cu G.Muntean și I.Boicu, descriind cu lux de amănunte împrejurările săvîrșirii infracțiunii, că anume G.Muntean a fost acela care a spart fereastra casei părții vătămate, unde au pătruns și au sustras bunurile punîndu-le în saci, iar apoi le-au adus în gospodăria lui I.Boicu și le-au ascuns în pod.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, colaboratorii de poliție au ridicat din podul casei lui I.Boicu bunurile care au fost sustrate din gospodăria părții vătămate D.Tomulescu și care au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive în cauză, fiind transmise pentru păstrare acestuia din urmă.

Astfel, se constată că încauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui G.Muntean, inclusive vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de judecată, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivate concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, fiind apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare.

Colegiul penal atestă că, conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelurilor declarate de partea apărării și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor părții apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Astfel, Colegiul penal conchide că faptelor inculpatului le-a fost dată o apreciere și încadrare juridică corectă, la stabilirea pedepsei instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.61, 75-76 Cod penal, au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, iar măsura de pedeapsă este stabilită acestuia în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat. Prin urmare, trimiterea inculpatului la prevederile pct.10) art.427 Cod de procedură penală este neîntemeiată, pedeapsa stabilită acestuia este individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul G.Muntean, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Muntean Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2015, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu